

گزارش مختصر آقای تدامیچی یاماموتو، نماینده خاص سرمنشی سازمان ملل متحد برای افغانستان به شورای امنیت ملل متحد

[همانطوریکه ارائه شد]

نیویورک، ۱۱ مارچ ۲۰۱۹

***

با تشکر فراوان خانم رئیس.

پیش از اینکه سخنانم را در مورد افغانستان شروع کنم، اجازه می‌خواهم که مراتب تسلیت و همدردی قلبی خود را نسبت از دست رفتن جان‌های زیادی، از جمله همکارانم در سازمان ملل متحد، در حادثه خطوط هوایی ایتیوپیا ابراز بدارم.

خانم رئیس،

حالا می‌خواهم به موضوع افغانستان بپردازم.

سه ماه اخیر شاهد انکشافات قابل ملاحظه‌ای در راستای صلح و انتخابات بودیم.

ابتداء موضوع صلح. تلاش‌های بیشتری برای پایان بخشیدن به چندین دهه جنگ در افغانستان روی دست گرفته شده است و این تلاش‌ها پیشرفت‌های ملموسی داشته است.

ایالات متحده امریکا و طالبان به گفتگوهای مستقیم و فشرده خود ادامه می‌دهند. یک تعداد کشورها در تسهیل این گفتگوها همکاری نموده‌اند. در جلسه گروه بین‌المللی تماس که در اواخر جنوری در لندن برگزار شد، اشتراک‌کنندگان از گفتگوهای جاری بین طالبان و ایالات متحده امریکا استقبال نموده و ابراز امیدواری کردند که این گفتگوها زمینه مذاکرات مستقیم بین حکومت افغانستان و طالبان را مساعد سازد. در اوایل فبروری، نشستی بین برخی از نمایندگان افغانستان و طالبان در مسکو برگزار شد که فرصتی برای اشتراک‌کنندگان میسر ساخت که از دیدگاه‌ها و افکار یک دیگر در مورد صلح آگاهی حاصل کنند. علی‌الرغم این تماس‌ها، طالبان هنوز نپذیرفته‌اند که با حکومت بطور مستقیم مذاکره نمایند. اینجانب بر این ضرورت مبرم تاکید می‌کنم طالبان باید با حکومت وارد مذاکرات مستقیم شوند.

تعیین آینده کشور و مردم آن در محور روند صلح قرار دارد. مرکزیت افغانستان در روند صلح لازم و ضروری است و این روند باید تحت مالکیت مردم افغانستان منجمله زنان آن کشور، قرار داشته باشد. لازم است که گفتگوهای مهم در مورد صلح بین حکومت افغانستان که از اقشار مختلف جامعه نمایندگی می کند و طالبان صورت گیرد. همه شمول بودن و انسجام مذاکرات صلح که در آن از همه اقشار نمایندگی صورت گیرد، در موفقیت مذاکرات صلح نقش حیاتی دارد. ما مطلع شده ایم که حکومت فعلاً مشغول مشورت های وسیع به منظور ایجاد ساختاری برای پیشبرد مذاکرات، از جمله تشکیل تیم مذاکره کننده می باشد، ایجاد چنان ساختاری همه شمول بودن و انسجام مذاکرات صلح را تأمین خواهد کرد. ایجاد چنین تیم مذاکره کننده ای برای پیشبرد روند صلح حیاتی است. دیروز رئیس جمهور فرمان برگزاری لویه جرگه را در اواخر ماه اپریل صادر کرد. ما امیدواریم که برگزاری لویه جرگه در ایجاد اجماع ملی پیرامون صلح از طریق یک روند همه شمول کمک کند.

در میان این تلاش ها برای صلح، ما باید این ضرورت را درک کنیم که تمام تلاش های بین المللی، از جمله تلاش های منطقوی، در حمایت از روند صلح تحت مالکیت و رهبری افغانستان منسجم شود. به منظور تأمین پایداری روند صلح و تطبیق موافقتنامه ی صلح، حمایت و همکاری های جامعه بین المللی، مخصوصاً کشور های منطقه لازم و ضروری است. سازمان ملل متحد از تلاش ها و ابتکارات مختلفی که از سوی برخی کشور های ذی علاقه روی دست گرفته شده است، استقبال می کند، اما روی این ضرورت تأکید می کند که تمام این تلاش های سازنده باید در هماهنگی و در حمایت از تلاش های صلح تحت مالکیت و رهبری افغانها صورت گیرد، همانطوریکه در ماه نومبر سال گذشته در ژنو روی آن توافق صورت گرفت. در این راستا، طبق معلومات ما، حکومت افغانستان در نظر دارد که سومین نشست پیروسه کابل در مورد صلح را برگزار نماید.

خانم رئیس،

حین تلاش ها در راستای صلح، ما باید نگرانی های جدی و مشروعی تعداد کثیری از شهروندان در مورد احتمال معامله شدن دست آورد هایی که طی هجده سال گذشته بدست آمده است را زیر نام صلح، درک کنیم. سازمان ملل متحد نیز بسیاری از این نگرانی ها را دارد، مخصوصاً نگران سرنوشت حقوق زنان، آزادی بیان منجمله حق رسانه ها، فضای مناسب برای فعالیت موثر جامعه مدنی است که تمام این مسائل باید در هر نوع موافقتنامه صلح تضمین و محافظت شود. به منظور رسیدگی موثر به این مسائل، روند صلح باید همه شمول باشد و نمایندگان تمام گروه ها و اقشار جامعه متنوع افغانستان از جمله زنان، جوانان، علماء، بزرگان محلی و سیاسی در آن، مشارکت با مفهوم داشته باشند. ما باید در مورد حقوق قربانیان و مسائل عدالت انتقالی نیز فکر کنیم.

به خصوص، ما باید قویاً از دیدگاه های زنان افغان که عزم واضح خود برای محافظت از حقوق مدنی، سیاسی و اقتصادی شان را که به سختی به دست آورده اند، ابراز داشتند، تحت هر موافقتنامه صلح حمایت کرده و برای آن دادخواهی کنیم. من تعهد حکومت افغانستان نسبت به تأمین مشارکت زنان را می ستایم. در ادامه این اقدامات، ما باید اطمینان حاصل کنیم که مشارکت

زنان تقویت شده و تنوع می پذیرد. همین قسم، لازم است که مشارکت نسل جوان افغانستان نیز تامین شود. جوانان افغان کسانی خواهند بود که بیشترین نفع را از صلح بدست خواهند آورد: امنیت بهتر، آزادی گشت و گذار، فرصت های بهتر تعلیمی و تحصیلی و اشتغال.

خانم رئیس،

قرار است افغانستان امسال انتخابات ریاست جمهوری برگزار کند. ما انتظار داریم که این انتخابات گام مهمی در راستای تقویت نظام مردم سالار سیاسی باشد. برگزاری انتخابات ریاست جمهوری در زمان تعیین شده ی آن، اما، بسیار چالش برانگیز خواهد بود. بی نظمی های گسترده در جریان انتخابات پارلمانی ماه اکتوبر سال گذشته اعتماد مردم نسبت به نهاد های مدیریت کننده انتخابات را خدشه دار ساخته است. این مشکلات در طول دوره شمارش آراء نیز ادامه یافت و اعلام نتایج نهائی انتخابات با گذشت چندین ماه، هنوز به تأخیر افتاده است. چنانچه این مشکلات افزایش یافت، نهاد های ذیدخل سیاسی بطور روز افزونی نسبت به توانائی کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون شکایات انتخاباتی در برگزاری به موقع و معتبر انتخابات ریاست جمهوری ابراز تردید کردند.

در پاسخ به این نگرانی ها، قانون انتخابات طی یک فرمان تقنینی در مشورت با اشخاص و نهاد های ذیدخل تعدیل گردید و پروسه گزینش کمیشنران جدید و رؤسای دارالانشاء های هر دو کمیسیون در اوایل ماه مارچ با اشتراک جامعه مدنی، احزاب سیاسی، و کاندیدان ریاست جمهوری برگزار شد. هر دو کمیسیون حالا باید برای اعاده اعتماد مردم نسبت به پروسه های انتخابات در کشور کار کنند. درست کاری و تشریک مساعی این دو نهاد انتخاباتی و نیز حمایت تمام نهاد های دولتی، مخصوصاً نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان از این دو نهاد انتخاباتی، امر حیاتی است. تمام کاندیدان و فعالین سیاسی باید تعهد کنند که استقلالیت این دو کمیسیون را احترام می گذارند تا این کمیسیون ها بتوانند فارغ از هر گونه مداخله به کار ادامه دهند. سازمان ملل متحد آماده است که با این دو کمیسیون نو تشکیل کار کند.

اکنون که کمتر از پنج ماه به روز برگزاری انتخابات باقی مانده است، چالش های تخنیکی و سیاسی موجود مایه نگرانی جدی است. کمیشنران جدید باید تصامیم عاجلی در مورد تطبیق تعدیل قانون انتخابات اتخاذ کنند که مطابق آن، اصلاحات، از جمله استفاده از تکنالوژی بایومتریک و تغییر سیستم انتخابات باید بوجود آید. علاوه بر انتخابات ریاست جمهوری، قانون در مورد برگزاری سه انتخابات دیگر - انتخابات شوراهای ولایتی، انتخابات شوراهای ولسوالی و انتخابات پارلمانی ولایت غزنی - نیز حکم می کند. کمیشنران باید این موضوع را بررسی کنند که آیا تقویم فعلی انتخابات امکان برگزاری چهار انتخابات بطور هم زمان در ماه جولای را میسر می سازد و یا خیر. احتمالاً کمیشنران انتخاب سختی در پیش خواهند داشت: اینکه انتخابات ریاست جمهوری را در وقت معینه ای آن برگزار کنند؛ و یا تمام اصلاحاتی که در تعدیل قانون انتخابات تصریح شده است را تطبیق کنند با علم بر آنکه این کار برگزاری انتخابات ریاست جمهوری را برای مدت قابل ملاحظه ای به تأخیر خواهد انداخت. ملل متحد به کار خود

با نهاد های ذیدخل افغانستان ادامه خواهد داد تا مطمئن حاصل شود که روند انتخابات به شکل معتبر ، شفاف ، و همه شمول برگزار خواهد شد. اما ، نهاد ها و اشخاص ذیدخل افغانستان باید این را کاملاً درک کنند که مسئولیت و مالکیت نهائی انتخابات بردوش مردم افغانستان است.

خانم رئیس ،

تمام این جریانات در بهبوهه جنگی اتفاق می افتد که کماکان تلفات ویرانگری بر افراد ملکی وارد می کند. طبق آمار یونااما ، سال ۲۰۱۸ با مجموع تلفات ملکی ۱۰۹۹۳ مورد از جمله ۳۸۰۴ کشته ، مرگبار ترین سال جنگ افغانستان بود. مخصوصاً ، هدف قراردادن افراد ملکی بطور عمدی جنایت جنگی است. تلفات برخاسته از این گونه حملات توسط داعش /ولایت خراسان دولت اسلامی در سال ۲۰۱۸ بیشتر از دو برابر نسبت به سال ۲۰۱۷ افزایش یافته و بیشتر از ۵۰ درصد تلفات ملکی ناشی از کشتار هدفمند در سال ۲۰۱۸ را تشکیل می دهد. تاثیرات مخرب جنگ بالای اطفال نیز نگران کننده است. سال گذشته ، شمار اطفال کشته شده در جنگ به میزان بی سابقه ای افزایش یافت ؛ ۹۰۰ مورد مرگ اطفال و هزاران مورد مجروحیت اطفال ، از جمله از اثر مواد انفجاری باقی مانده از جنگ ثبت و تایید شده است. اطفال در برابر استخدام و استفاده از سوی طرف های منازعه نیز آسیب پذیر باقی مانده اند.

اما ، همین آمار و ارقام نیز نمی تواند هزینه واقعی انسانی جنگ را نشان دهد. ما نباید واقعیت های تلخ زندگی برای تعداد کثیری از مردم در افغانستان را از یاد ببریم. امروز ، بیش از نیمی از جمعیت کشور زیر خط فقر زندگی می کنند — رقم افراد زیر خط فقر از ۳۷ درصد در سال ۲۰۱۴ به ۵۴ درصد در سال ۲۰۱۸ افزایش یافت. طی سال گذشته ، خشکسالی های شدید ، شرایط زندگی را نسبت به گذشته سخت تر کرده است ؛ ۱۳٫۵ میلیون انسان در این کشور به شدت دچار کمبود مواد غذایی اند. این بدین معنی است که آنها روزانه با کمتر از یک وعده غذاء حیات به سر می برند. حکومت افغانستان ، در همکاری با نهاد های سازمان ملل متحد در افغانستان ، برای رسیدگی به این نیازمندی های عاجل ، آنچه که در توان دارد انجام می دهد. سال گذشته ، سازمان ملل متحد پلان خود برای رسیدگی به نیاز های بشردوستانه را صادر کرد که ۷۸ درصد تمویل گردید ، و امسال ما به ۶۱۲ میلیون دالر نیاز خواهیم داشت. در حالیکه از کمک های سخاوتمندانه تمام تمویل کننده گان در سال گذشته ابراز سپاسگزاری می کنم ، خاطر نشان می سازم که پلان امسال بسیار به کندی آغاز شده است و تا اکنون فقط ۴ درصد تمویل گردیده است. امیدوارم که شورای امنیت از جامعه بین المللی بخواهد که کمک های مالی خود را افزایش دهند تا به این وضعیت بحرانی بدون تأخیر رسیدگی صورت گیرد.

یک چالش بزرگ اجتماعی — اقتصادی دیگر مسئله مواد مخدر است. باوجود کاهش در تولید مواد مخدر در سال ۲۰۱۸ ، میزان بلند کشت و زرع خشخاش و قاچاق تریاک هنوز هم یک چالش جدی برای ثبات کشور است. اگرچه طی چند سال گذشته سرویی در مورد میزان استفاده از مواد مخدر انجام نشده است ، اما قراین نشان می دهد که ۱۰ درصد جمعیت بالغ کشور بطور منظم از

مواد مخدر استفاده می کند. به منظور حل این مشکل پیچیده ، باید کل زنجیره ی عرضه و تقاضا به عنوان مسئولیت مشترک افغانستان ، همسایه های آن و جامعه بین المللی مورد رسیدگی قرار گیرد.

در ادامه راه ، افغانستان و شرکای بین المللی آن جستجوی فرصت ها برای توسعه کمک های انکشافی در دوره ی بعد از جنگ را آغاز کرده اند. به منظور کمک به صلح پایدار ، این گونه کمک ها باید دست آورد های موجود را تقویت کرده و مزایای ملموسی برای نیازمندان در پی داشته باشد. چنانچه که وضعیت سیاسی متحول می شود ، خانواد ملل متحد کماکان متعهد است که به پشتیبانی خود از کشور در بخش های امور بشری و اهداف انکشافی ادامه دهد.

خانم رئیس ،

اینک زمان آن فرا رسیده است که جامعه بین المللی افغانستان را به دیده نو ببیند و دوباره بسنجد که چگونه ما می توانیم در تلاش ها برای آوردن صلح سهم بگیریم و با مردم و حکومت افغانستان در راستای بهتر کردن شرایط اجتماعی-اقتصادی و ترویج توسعه و انکشاف کار کنیم. احتمالاً امسال ، هم چالش ها و هم فرصت های بی سابقه متعددی را به همراه خواهد داشت. رسیدگی به چالش ها و بهره گیری از فرصت ها ، ایجاب تلاش های منسجم جامعه بین المللی به رهبری افغانستان را خواهد کرد.

یک جهان سپاس.

***

یوناما به مثابه یک ماموریت سیاسی که از جمله سایر خدمات کلیدی 'مساعی جمیله' به خرج می دهد ، ماموریت دارد تا با دولت افغانستان و مردم افغانستان همکاری نماید. 'مساعی جمیله' تدابیر دیپلماتیکی است که ملل متحد با توجه به استقلالیت ، بیطرفی و صداقت خود به گونه علنی و خصوصی و به منظور جلوگیری از بروز ، افزایش یا گسترش مناقشات بین المللی روی دست می گیرد. یوناما در روند صلح و مصالحه همکاری می کند ؛ حقوق بشری به شمول مصئونیت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه را نظارت و ترویج می نماید ؛ حکومتداری خوب را ترویج می کند ؛ و همکاری های منطقوی را تشویق می کند. این ماموریت همچنان مساعدت های انکشافی منسجم از سوی جامعه جهانی را نیز حمایت می کند.